

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΕΘΑΝΕ – ΖΗΤΩ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Συνηθισμένα τα βουνά απ' τα χιόνια, συνηθισμένοι και οι διαδηλωτές από τα χημικά.

Ωστόσο, αυτό που έλαβε χώρα στις 28 και ιδιαίτερα στις 29/6 στο Σύνταγμα δεν έχει προηγούμενο. Τα γεγονότα είναι λίγο πολύ γνωστά.

Ανοιγμένα κεφάλια, σπασμένα χέρια και πλευρά, αναπνευστικά και καρδιακά προβλήματα από τους τόνους ληγμένων χημικών (λες και τα μη ληγμένα είναι ακίνδυνα) που εκτόξευσαν, ακόμα και με караμπίνες οι «προστάτες του πολίτη», συλλήψεις και φόρτωμα σωρείας αδικημάτων χωρίς καμία υπόσταση, όπως είθισται, επίθεση στο ιατρείο της πλατείας, επίθεση με χημικά και πέτρες στην είσοδο του μετρό, ξυλοφόρτωμα εργαζομένων του μετρό ... ο κατάλογος με τις αλητείες των ένστολων φρουρών είναι μακρύς. Η αποκαλυπτική εικόνα της πλατείας Συντάγματος, βομβαρδισμένη από τόνους χημικών, που απαγορεύονται ακόμα και σε περίοδο πολέμου, με τα πλακάκια γεμάτα αίματα, θύμιζε κάτι από ταινίες επιστημονικής φαντασίας, του μακρινού μέλλοντος.

Το μέλλον όμως είναι τώρα. Ένα μέλλον που αποφάσισαν αυτοί για εμάς χωρίς εμάς.

Παράλληλα, ένα μέλλον που ζητάει επιτακτικά την ανάγκη για μαζική αντίσταση και αυτοοργάνωση των ζώων μας.

Και πλέον το αίτημα αυτό γίνεται καθολικό. Δίπλα στην συνεπή αντίσταση των πλέον συνειδητοποιημένων και ριζοσπαστικών κομματιών της κοινωνίας, που ούτως η άλλως βιώνουν την τρομοκρατική καταστολή χρόνια τώρα, στάθηκε με αυτοθυσία το μεγαλύτερο μέρος των διαδηλωτών. Η ανάγκη για αυτοάμυνα άρχισε να σιγοψιθυρίζεται και στα χείλη ανθρώπων, που μέχρι τώρα θεωρούσαν ότι η κρατική κτηνωδία ήταν υπερβολές ανθρώπων που «πήγαιναν γυρεύοντας». Η οργή πλημμύρισε και αυτούς, που μέχρι πρότινος θεωρούσαν ότι η αντίσταση ήταν αποκλειστικό, τυχοδιωκτικό φαινόμενο κάποιων «ρομαντικών». Η αλληλεγγύη και η συντροφικότητα χαρακτήρισε ακόμα και εκείνους, που θεωρούσαν ότι το δικαίωμα και η υποχρέωση στην διαμαρτυρία ήταν ένα χαμένο παιχνίδι.

Τίποτα δεν πάει χαμένο στην χαμένη σου ζωή...

Ύστερα από τα τελευταία γεγονότα και ο πλέον ανυποψίαστος και αφελής πήρε χαμπάρι τον ρόλο των «εργαζόμενων» μπάτσων.

Είτε εκτελούν εντολές, είτε δρουν ανεξέλεγκτα και συμμορίτικα (πράγμα καθόλου σπάνιο), η δράση τους παραμένει θεμελιώδης για την διατήρηση του πολιτικού και οικονομικού συστήματος. Είναι οι δουλικοί υπηρέτες της εξουσίας που εκμηδενίζει τα όνειρά μας και απαξιώνει την ύπαρξη μας. Πολύτιμοι αρωγοί στην εν λόγω προσπάθειά τους, και (ακρο) δεξί τους χέρι, παραμένουν χρόνια τώρα, οι παρακρατικοί κύκλοι, που (όπως αποδείχτηκε άλλη μια φορά) ούτε σκοτεινοί είναι, ούτε άγνωστοι...

Οι υπουργοί και οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι μπορούν να μένουν ήσυχoi και ευχαριστημένοι (για πόσο ακόμα;) ότι ο κρατικός μηχανισμός δουλεύει άψογα ... όταν πρόκειται να ισοπεδωθεί ο πολίτης.

Ωστόσο δεν πρέπει να ξεχνάμε την πραγματική διάσταση της οικονομικής, πολιτικής και πολιτιστικής λαίλαπας που σαρώνει την κοινωνία του ελλαδικού χώρου. Ένα μέρος αυτής, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, υπερψηφίστηκε και οι ζωές μας υποθηκεύτηκαν για (άλλα) τρία χρόνια, προκειμένου οι τραπεζίτες, οι εφοπλιστές, οι μεγαλοεπιχειρηματίες, τα golden boys του ιδιωτικού, του δημόσιου και του εκκλησιαστικού τομέα, οι κάθε λογής μαφίες, «νόμιμες» ή παράνομες, να δικαιολογήσουν την καταλήστευση της δημόσιας περιουσίας και την πληρωμή των σπασμένων τους, από τις τσέπες μας. Παράλληλα, η συνεχής προπαγάνδισή της εντεινόμενης «κρίσης» και ο φόβος που σπέρνουν οι τηλε-παπαγάλοι της κοινοβουλευτικής χούντας, αποτελεί μιας πρώτης τάξης ευκαιρία για την περαιτέρω προώθηση του κοινωνικού και οικονομικού κανιβαλισμού, την συντριβή του πνεύματος, την υποδούλωση του λαού και την απόλυτη κυριαρχία της εθνικής και υπερεθνικής οικονομικής και πολιτικής ελίτ. Από το παζλ δεν θα μπορούσε να λείπει το κομμάτι της δικαστικής εξουσίας, που με τις πρακτικές της, αποδεικνύει ότι είτε δεν μπορεί είτε δεν θέλει να υποστηρίξει το σύστημα που αποκαλεί δημοκρατία και το οποίο υποτίθεται ότι υπερασπίζει.

Η αντίδραση που δημιουργείται ως φυσική συνέπεια στην δράση των στυλοβατών της σύγχρονης ολιγαρχίας δεν μπορεί να είναι άλλη από την ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ.

Με κάθε μέσο, σε κάθε χώρο και χρόνο.

Από την γενικευμένη ανυπακοή στους χώρους εργασίας, την άρνηση οποιασδήποτε οικονομικής ή και νομικής υποχρέωσης από μεριά μας, στην κατάληψη και την αυτοδιεύθυνση χώρων προς όφελος της κοινωνίας, στις λαϊκές συνελεύσεις σε κάθε γειτονιά, στο στήσιμο δομών αλληλεγγύης προς όλους τους καταπιεζόμενους, ντόπιους και μη, ως την φυσική και πνευματική αντίσταση στο δόγμα της εκμετάλλευσης, του πνευματικού ακρωτηριασμού, της αποξένωσης, της ιδιώτευσης, της απανθρωπιάς, της βαρβαρότητας, της ανώφελης επιβίωσης.

Γιατί ουτοπία είναι να ζεις σε έναν κόσμο ανελεύθερο.

Το σαθρό οικοδόμημα του καπιταλισμού παραπαίει, ας το βοηθήσουμε να γκρεμοτσακιστεί.

ΑΝΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Ας αναστήσουμε τα όνειρά μας και τα κάθε μας γιατί...